

ΟΔΟΠΟΡΙΚΟΝ *)

ΒΑΒΑ ΕΣΚΙ

Ἦδη μακρόθεν περίοπτον τὸ μέγα καὶ λαμπρὸν ἀληθῶς (τοιχοδομικῶς) τὸ στεροότατον τῶν ἔξω τῆς Ἀδρ)πόλεως, τεχνικῶς ἀσύγκριτον τέμενος πλὴν μόνον πρὸς τὸ Σελημιέ) καὶ ὁ μέγας ἔξω τύμβος. Ἀναβαίνω ἐπὶ τούτου (ὑψ. 15 μ. κάτω περιφέρεια ὑπὲρ τὰ 300 βήματα). Εἶναι τέλειος κῶνος κατὰ τὸ φαινόμενον ἐνῶ εἶναι κόλουρος διὰ χρόνον. Ἐνταῦθα κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπῆρχεν Ἀτ-Γιάννης. Ἄν δὲν γίνεαι ἀνασκαφὴ ἀδύνατον νὰ ἀποδειχθῇ. Ἀβαθεῖς καὶ ἀνεπαρκεῖς αἱ γύρω αὐλακες, σχετικαὶ μὲ τὸ ἐπικλιθὲν Τουρκ. νεκροταφεῖον. Μόνον περίξ βαθύς ἡ βάθυνσις τοῦ χώρου, ἔξω ἔκδοξιν βεβαίως μέρος τοῦ χώματος. Ἐκατέρωθεν πρὸς Δ. ἐπὶ τὰ κατέρωθεν ἀπὸ Β-Ν. ὑψωμάτων καὶ πρὸς Α. καὶ τὸ πέρας τοῦ ὁρίζοντος βλέπω ἄλλον μικρότερον τύμβον.

Κάπρον καὶ σήμερον ἔτι ἔχουν οἱ ποταμοὶ χωριστοὶ τὸ Βαβ) Βακι Κα) στο) καὶ Καστρινο) ρεῦμα τὸν δὲ αὐτοῦ οἰκιστὰς. Οἱ δὲ πρεσβύτεροι ὡς ἐνθυμοῦνται τμήματα τείχους) (μικροὶ τοίχους) (περὶ τὸ τέμενος πλησιάζοντα τὴν ὄχθην τοῦ ἀπὸ Α: ποταμοῦ) ἀβεβαστοκτίστου, περιβάλλοντος τὸ Β. ἡμισυ-μέχρι καὶ ἔξω τοῦ Δημαρχείου ὡς τοῦ νῦν νοσοκομείου, ἐπὶ ἐξάρσεως καὶ νῦν ἔτι αἰσθητῆς τοῦ ἔδαφους. Κατὰ δὲ τὴν παράδοσιν εἶχε καὶ δύο πύλας Ἀδρ)πόλεως—Κων)πόλεως ἀπωτέρω δὲ καὶ ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Κυριακῆς καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ τεμένους.

Τὸν δὲ Ἀγιον Νικόλαον ἀμέσως βορειόθεν μὲ μαρμαρίνον καλὸν κορινθιακὸν κιονόκρανον, γενόμενον ἀνεκτὸν ἴσως διὰ τὸ ταπεινὸν (καὶ εἰς ἀντάλλαγμα) κατέστρεψαν νῦν, μετὰ τὸν διωγμὸν δηλ., καὶ μόνον σύγχωσις ὑπάρχει. Καὶ ὅλως τὸ Α. ἄκρον σήμερον εἶναι ἐπίχωσις παχεῖα. Καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ αὐτῇ ὅμως σκάπτοντες εἰς δύο καὶ πλέον μέτρα εὐρίσκουν πλακοστρώσεις μέχρι δὲ τῆς ἐπιφανείας κεραμοκτίστους τοίχους. Καὶ βαθουλωτὰ νομίσματα Κωνσταντινάτα Καὶ ἐγὼ δὲ βλέπω κατὰ τὸ

*) Ἀπὸ τὰ χειρόγραφα τοῦ ἀειμνήστου Γ. Λαμπουσιάδου. Ὅρα καὶ σελ. 87-90 καὶ 823-32 Β', 172-176 ΣΤ' καὶ 45-70 Θ' τόμου «Θρακικῶν».

ΣΗΜ. Τὸ ὁδοπορικὸν τοῦ μακαρίτου Λαμπουσιάδου ἦτο μᾶλλον, φαίνεται, πρόχειρη σημειώσεις διὰ μεταγενεστέραν ἐπεξεργασίαν. Κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν διεφυλάχθη τὸ κείμενον ὡς εἶναι εἰς τὰ χειρόγραφα.

Γ. Λαμπουσιάδου:
«Θρακικῶν» 2. 1938
π. 253-4

